

[illegible]

— ୫୭ —

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุญชรโรจน์
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท.โดย คณะนักร้อง
วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงผีเพ้าวิ่งบนทรายไกลออกไป จอครองเพ้าวิ่ง)

[illegible]

และ นั่นมันใครกัน / มันคงแอบหลังต้นไม้พร้าวคอยฟังเราพูดกันทั้งนานแล้ว คุณพ่อเขา
ได้ไหมว่าใคร

เอ๋ ใครกันนะ คิฉั่นก็เค้าไม่ออก เป็นพวกชาวบ้านกระมังคะ เขาไม่/ใช่ ค่อยๆ กับ
ชีวิตที่เป็นอิสระ เขาคงเห็นเป็นของแปลกที่เรามา นั่งคุยกันอยู่ชายหาด

แต่รูปมันไม่น่าจะเป็นอย่างนั้นนี่ สงสัย ท่าทางของมันไม่ใช่ไคมุงก็เลย แล้วยัง..มันแห้งตัว
แบบชาวกรุงเทพ อายาลัม

เออ จริงนี่กะ นุ่งกางเกงดำกุด ได้อาวยว ชาวบ้านคงไม่แต่งอย่างนั้นแน่

ผมรู้สึกว้า ทั้งแต่คุณว่องแถมถูกฆ่าตาย อะไร ๆ มันมันวุ่นวายไปหมด นี่มันอะไรกัน ไม่เข้าใจ
เลย โอ้หมอนี่มันไครกันนะ

แปลกแต่ ๆ เค้าไม่ออกเลย สายคิดไกรสรกระมังคะ บางทีแกอาจอยากรู้ว่าเรามา
หาหรืออะไรกัน เวลานี้แกยังคงสงสัยฉันเต็มที

มีทางคิดได้หลายทาง อาจเป็นสายของทุพ ไกรสรก็ได้ หรือ...อาจเป็นใครคนหนึ่ง
ที่ฉันรู้จักก็ได้

เอะ ทำไมคนที่คิดรู้จักจะทองมากอย เป็นองครักษ์ให้ดิฉันด้วย

ผมก็ไม่ทราบ แอ่อย่าลืมนะ สงศรี คุณเป็นคนกว้างขวาง...

กว้างขวาง คิฉินไม้ไผ่กว้างขวางนะคะ

นรา มาย้าย ผมว่าคุณเป็นคนกว้างขวาง มีคนรู้จักมาก คุณอาจมีใครที่ไม่ชอบคุณก็ได้

สังศรี ก็อาจเป็นไปได้ละ แต่ฉันก็...เออ...ไม่คิดว่า เคยไปทักความเดือดร้อนให้ใคร

นรา ผมออกวิตกเสียแล้ว ถ้าเพียงแต่เรามาเที่ยงกันที่ข้างแสน ก็มีคนที่ตามมาดู แล้วใน

 กรุงเทพฯเล่า มีมีคนตามดูทุกปีตัวหรือ

สังศรี ฉันจะต้องระวังตัว

นรา คุณควรระวังตัว เพราะมันไม่ค่อยปลอดภัยนักแบบนี้ ผมยังวิตกเรื่องจดหมายฉบับนั้น

สังศรี ฉบับไหนคะ

นรา ก็ที่คุณได้รับก่อนหน้าผมวันนั้นที่บ้านคุณยังงั้นละ คุณมีสีหน้าไม่ดี

สังศรี เรื่องมันยุ่งค่ะ

นรา เจ้าคุณเมื่อก็มันมีทางจะเกี่ยวพันกับจดหมายฉบับนั้นได้ไหม

สังศรี ก็...เออ...ฉันคิดว่า ...เอ พุทไม่ถูกหรอกค่ะ

นรา ผมเป็นห่วงคุณ นี่ สังศรี ถ้าไม่เป็นการเสียหายนะบอกผมได้ไหมว่ามันจดหมายอะไรกัน

 คุณถึงได้ทักขอร้องอย่างนั้น

สังศรี มันไม่มีอะไรหรอกค่ะ...ไม่มีอะไร

นรา ผมไม่เชื่อ

สังศรี คุณควรเชื่อ เพราะในสายตาของคุณ มันควรจะมีอะไร แต่สำหรับฉันมันไม่มีอะไร

 เท่าไรนัก

นรา ไม่มีอะไรเท่าไรนัก...หมายความว่า มีอะไรบ้างใช่ไหม

สังศรี คะ มีอะไรบ้าง แต่ไม่มีอะไรที่จะต้องร้อนใจ

นรา จริงหรือ

สังศรี ไม่มีจริง ะค่ะ ถ้ามีฉันจะมาเกี่ยวกับคุณอย่างนี้ได้หรือคะ

นรา แต่มันก็มีคนตามมา ผมไม่สบายใจเสียแล้ว

สังศรี คุณสบายใจดีกว่า ฉันคิดว่า...เออ...บางที พรุ้งนี้เหตุการณ์ก็คงจะเรียบร้อย

นรา หมายความว่ายังงี้

สงศรี หมายความว่า คงไม่มีใครมาตามอีก

นรา ฅมยั้งไม่เข้าใจใหญ่

สงศรี ค่ะ คุณจะเข้าใจไม่ได้เลย คุณนราคะ คิฉันขอรอง อย่าเป็นห่วงอะไรให้มากนัก
ชีวิตคนมันก็ต้องสู้ไป ..สู้ไปเรื่อย ๆจนกว่าเราจะชนะ คิฉันกำลังต่อสู้เพื่อความ
ต้องการของคิฉัน เมื่อคิฉันต่อสู้ มันก็ต้องมีปฏิกิริยา

นรา คุณต่อสู้อะไรกัน คุณต้องการอะไร

สงศรี อ้าว ก็ต้องการจะเป็นอิสระนะสิคะ คิฉันต้องการเป็นตัวของตัวเอง แต่ว่าต้องมี
เกียรติ มีหน้ามีตาอย่างคุณเกษิณี

นรา หมายความว่า คุณต้องการมีเงิน

สงศรี คิฉันได้บอกคุณแล้วค่ะ

นรา ฅมลืมเก่งไปหน่อย แปลว่าคุณกำลังต่อสู้เพื่อจะมีเงิน

สงศรี ค่ะ เงินคือเป้าหมายของชีวิตคิฉัน สมัยนี้เงินคือเกียรติยศค่ะ ทุกอย่างมันอยู่ที่เงิน
ตัวเดียว

นรา แปลว่า เจ้าคนเมื่อที่อาจเป็นคนที่มีปฏิกิริยาต่อการต่อสู้ของคุณก็ได้..ผมหมายถึง
ซัดประโยชน์กัน

สงศรี ก็อาจเป็นได้ค่ะ

นรา คุณกำลังอยู่ในอันตราย

สงศรี ชีวิตเป็นเกมค่ะ เราอยู่เพื่อเล่นเกมของชีวิต จะว่าเป็นละครก็ไม่ผิด ทุกคนมีบทบาท
ของตัวจะต้องเล่น พอจบบทแล้วก็เข้าโรง

นรา คุณพูดเหมือนนักปรัชญา

สงศรี เป็นปรัชญาโง่ ๆหอรอกะ ปรัชญาที่เห็นแก่ตัว คิฉันรู้ว่า คิฉันกำลังอยู่เพื่อตัวของคิฉัน
แฅมันไม่ใช่ความผิดหอรอกะ เพราะทุกคนก็ต้องอยู่เพื่อตัวของตัวทั้งนั้น นี่เรามานั่งอยู่
นานแล้วนะคะ ก็ทุ้มคะ นาฬิกา

นรา (คุนาพิกาขอมือ) ห่าทุ่มครึ่ง

สังศรี โอโฮ เกือบสองยามแน่ะ เราควรจะกลับกันได้แล้วนะกะ

นรา ดมมันเย็นคิเหลือเกิน ผมอยากจะหลับเสียที่นี่

สังศรี วิกะ งั้นคุณก็หลับอยู่คนเดียว (หัวเราะ)

นรา อ้าวผีก็หลอกผมตายเท่านั้นเอง

สังศรี กลับโรงแรมเถอะกะ

นรา คุณจะกลับละหรือ

สังศรี คิฉันขังวงเสียแล้ว

นรา แหม ผมยังรักษายหาคเหลือเกิน

สังศรี ไม่กลัวเปन्हวัคหรือกะ

นรา ไม่กลัวแน่ ถ้าคุณไม่กลัว

สังศรี คิฉันกลัวกะ

นรา อยู่ไต่ฟ้านะคุณ คุณไม่ควรจะกลัวอะไร

สังศรี แต่คิฉันกลัวไอ้หมอนั่นกะ

นรา ผมมีปิ่น นี่ไง

สังศรี อ้อ ปิ่นหรือกะ คิฉันก็มี นี่ไงกะ แต่จะมีประโยชน์อะไรที่เขาจะมานอนเป็นเป่า

ไต่ไอ้หมอนั่น ถ้ามันเกิดเป็นสครูขึ้นมาจริง ๆ เราจะแย้ กลับโรงแรมปลอดภัยกว่ากะ

นรา ชีวิตบนโรงแรม ผมเบื่อจริง ๆ

สังศรี แต่โรงแรมที่นี่ไม่เหมือนโรงแรมคุณว่องหรือกะ

นรา เออ คุณดูไหม ใครเป็นเจ้าของ

สังศรี พระวิเศษกะ สร้อยอะไรก็จำไม่ได้เสียแล้ว แกรวมมาจาก...เออ...แม่สาย

นรา รวยอะไรกัน ผีนกระมัง ผมนี้ผมฝันเป็นฝันไปหมด

สังศรี กะ ผีน พระวิเศษเป็นเพื่อนเก่าแก่เล่ากะ เขาคู่ซำกันมานานแล้ว ตราวนี้ไปรวย มาสิบกว่าล้าน เลยมาสร้างโรงแรมชายทะเลหาดำไ้พ่น้ำบ่อทราย

นรา วาง ๆ ผมจะสร้างโรงแรมบ้าง

ส่งศรี เห็นคุณว่าจะสร้างโรงเรียนไม้ไผ่หรือคะ

นรา จริงซี ผมลืมไป เอ๊ะ ส่งศรี นี่คุณจะกลับโรงแรมแน่หรือ เล่นลูกขี้ยีนเสียแล้ว
ผมก็ต้องยืมบ้างเท่านั้นเอง ผมคิดหวังนิดหน่อยนะ คินนี่

ส่งศรี คิดว่าคุณคิดหวังมากเกินไป (หัวเราะ) ไปรีคะ

นรา ตามใจ

(คนตรี)

(เสียใจได้เท่าที่ทนกับพื้นกระดาน)

ส่งศรี เดินสิบนาที่เดียวจะคะ กว่าจะถึงโรงแรม เมื่อที่เราไปกันไกลเหลือเกิน เกือบถึง
แหลมแท่นแล้ว

นรา คุณคงจะเหนื่อย คุณเดินรีบมากเกินไป มีธุระอะไรหรือ

ส่งศรี เปล่าคะ ไม่มีธุระอะไรนอกคะ คิดชอบเดินเร็วจนตึกนึสย คิดเข้าห้องละนะคะ
พรุ่งนี้พบกันใหม่คะ

นรา คุณรีบร้อนเหลือเกิน ส่งศรี ไปนั่งคุยกันที่เฉลียงสักครู่ไม่ดีกว่า

ส่งศรี ขอตัวเถอะคะ คิดง่วงเหลือเกิน

นรา แค่นี้นาคาคุณไม่บอกเลยว่าคุณง่วง เอ๊ะ คุณตื่นเต้นไปหมด มีอะไรหรือ

ส่งศรี เปล่าคะ ไม่มีอะไรนอกคะ

นรา ผมไม่เชื่อ คุณต้องมีเรื่องอะไรแน่ ๆ คุณไม่รู้ตัวหรือคะ คุณตื่นเต้น

ส่งศรี คิดตื่นเต้นหรือคะ เอ๊ะ คิดไม่เห็นรู้สึกสักนิด

นรา ทุกคนตอน อย่าเพิ่งไป ผมเป็นห่วงคุณ คุณต้องมีอะไรแน่ บอกผมดีกว่า ผมจะช่วย
อะไรได้บ้าง เกี่ยวกับไอ้หมอนั้นเมื่อไหร่ไหม

สงศรี ไปล่าคะ ไม่เกี่ยว คิฉันไม่มีอะไรหอก อย่าห่วงเลย คุณไปนอนทองของคุณเถอะคะ
 นรา ผมไม่ห่วงเลย ยิ่งคุณทำกิริยาตื่นเต้นอย่างนี้ ผมก็ยิ่งนอนไม่หลับใหญ่ เราสั่งอาหารว่าง
 มากินกันนิคเอาไหม

สงศรี ม่ายละคะ คิฉันไม่หิวเลย ให้คิฉันเข้าห้องเถอะนะคะ เราพบกันใหม่พรุ่งนี้เช้ามืด
 คิฉันจะพักเอาแรง แล้วคืนดีท่า เราลงไปอาบน้ำทะเลกัน คีใหม่คะ

นรา คินะคิแน่ แต่คุณจะได้เห็นทั้งผมไว้คนเดียวย่างนี้ ผมก็เหงาตาย กว่าจะได้คืนดีท่าอีก
 ทั้งหลายชั่วโง่

สงศรี โอ นี่จะไม่นอนกันหรือคะ ชี้อยู่คิก ก็คืนดีท่าไม่ได้เท่านั้นเอง

นรา แต่นี่มันยังไม่คิกนี้ สงศรี

สงศรี ทั้งสองยามแล้ว ไม่คิกยังงัยคะ

สงศรี นรา นี่คุณจะหนีผมไปนอนจริง ๆ หรือ

สงศรี คะ ง่วงคะ

นรา คุณง่วงจริง ๆ หรือ

สงศรี กึ่งง่วงจริง ๆ คีคะ ทั้งคิกป่านนี้แล้ว

นรา ผมไม่เชื่อว่าคิง่วง คุณต้องการจะหนีผมมากกว่า แต่เอาเถอะ ผมไม่ซีใจคุณละคินนี้
 คุณจะไปนอนก็เชิญได้ แต่คืนพรุ่งนี้ ผมไม่ยอมนะ ผมมีแผนจะไปสับเปอร์ชายหาก
 ผมเบื่อโรงแรมเค็มที

สงศรี เอาไวหารือกันใหม่ปะคะ อย่าเพิ่งให้คิฉันเซ็นสัญญาเลยคะ

นรา ทกมใจคุณ เอ๊ะ นั่นเสียงอะไรในห้องคุณ

(เสียงเหมือนคนกระโดดจากที่สูงลงพื้น แล้วมีเสียงถวยแก้วแตก)

สงศรี แมวกระมังคะ

นรา ผมเข้าไปดูหน่อยไม่คิหรือ

สงศรี ข้างเกาะคะ ไม่มีอะไรหอดกคะ แมวแน่ ๆ เอาละคะ พบกันใหม่พรุ่งนี้

นรา สวิตkrim

สงศรี คะ สวิตkrim

(เสียงปศุประทุทอง เสียงผีโตนราดกินออกไป)

(เสียงสงศรีเดินเข้าห้อง สงศรีร้องเพลงเล่นเบา ๆ เสียงเลื่อนเก้าอี้ เสียงรินน้ำ เสียงวางชามน้ำ เสียงเลื่อนของบนโต๊ะเครื่องแป้ง สมมุติว่าสงศรีกำลังอยู่ที่โต๊ะเครื่องแป้ง)

สงศรี (เสียงไอของเบิ้มดังขึ้น) ไคร...นั่นไคร

เบิ้ม (หัวเราะอย่างคึก ๆ)

สงศรี ว้าย นี่เข้ามาในห้องฉันทำไม

(คนตรี)

โศกนาฏิกะ ๔๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

โกธกะทิง

- ๔๔ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก ฤกษ์โรนิก
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณทาวลี
วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

9๑๐? (เสียงพี่เท่าวิ่งบนทรายไกลออกไป ถอดรองเท้าวิ่ง)
ไอ้คนอย่างเธอสิ!
ข้า/เธอวิ่งหนีไปอะไร!

นรา ~~ไอ้คนอย่างเธอสิ!~~ มันคงแอบหลังกำแพงพร้าวกอยฟังเราพูดกันตั้งนานแล้ว คุณพอเคา
ไคใหม่ว่าใคร

สงศรี เอ ไครกันนะ คิฉันก็เคาไม่ออก เป็นพวกชาวบ้านกระมังคะ เขาไม่/ใช่ ค่อยๆกับ
ชีวิตที่เป็นอิสระ เขาคงเห็นเป็นของแปลกที่เรามาตั้งคึกคักกันอยู่ชายหาด

นรา แต่รูปมันไม่น่าจะเป็นอย่างนั้นสิ สงศรี ทำทางของมันไม่/ใช่คึกคักเลย แล้วก็...มันแต่งตัว
แบบชาวกรุงเทพ อย่างดี

สงศรี เอ จริงขึ้นนะ นุ่งกางเกงสากล เสื้อสววย ชาวบ้านคงไม่แต่งอย่างนั้นแน่

นรา ผมรู้สึกว่ ทั้งแต่คุณว่องแกถูกฆ่าตาย อะไร ๆ มันวันววยไปหมด นี่มันอะไรกัน ไม่เข้าใจ
เลย โอ้หมอนี่มันไครกันนะ

สงศรี แปลกแท้ ๆ เคาไม่ออกเลย สายคิฉันไครสกระมังคะ บางทีแกอาจอยากว่เรามา
หารีอะไรกัน เวลานี้แกยังคงสงสัยคิฉันเต็มที

นรา มีทางคิฉันได้หลายทาง อาจเป็นสายของพี่ ไครสก็ได้ หรือ...อาจเป็นไครคนหนึ่ง
ที่คิฉันรู้จักก็ได้

สงศรี เอ ทำไมคนที่คิฉันรู้จักจะต้องมาคอยเป็นองครักษ์ให้คิฉันด้วย

นรา ผมก็ไม่ทราบ แกอย่าลืมนะ สงศรี คุณเป็นคนกว้างขวาง...

สงศรี กว้างขวาง คิฉันไม่ใช่ผู้กว้างขวางนะคะ

- นรา ม่ายชาย ผมว่าคุณเป็นคนกว้างขวาง มีคนรู้จักมาก คุณอาจมีใครที่ไม่ชอบคุณก็ได้
- สงศรี ก็อาจเป็นได้ละ แต่ดิฉันก็...เออ...ไม่คิดว่า เคยไปทำความเดือดร้อนให้ใคร
- นรา ผมออกวิตกเสียแล้ว ถ้าเพียงแต่เรามาเที่ยวกันที่ข้างแสน ก็มีคนตามมากู แล้วใน
กรุงเทพฯ เค้า มีมีคนตามกูทุกปีตัวหรือ
- สงศรี ดิฉันจะท่องระวังตัว
- นรา คุณควรระวังตัว เพราะมันไม่ค่อยปลอดภัยนักแบบนี้ ผมยังวิตกเรื่องจดหมายฉบับนั้น
- สงศรี ฉบับไหนคะ
- นรา ก็ที่คุณได้รับตอนเช้าวันนั้นที่บ้านคุณยังงั้นละ คุณมีสีหน้าไม่ดี
- สงศรี เรื่องมันยุ่งค่ะ
- นรา เจ้าคุณเมื่อที่มันมีทางจะเกี่ยวกับจดหมายฉบับนั้นได้ไหม
- สงศรี ก็...เออ...ดิฉันคิดว่า ...เอ พุทไม่ถูกหรอกค่ะ
- นรา ผมแปลว่าคุณ นี่ สงศรี ถ้าไม่เป็นการเสียหายคุณบอกผมได้ไหมว่ามันจดหมายอะไรกัน
คุณถึงได้ทักหรืออย่างนั้น
- สงศรี มันไม่มีอะไรหรอกค่ะ...ไม่มีอะไร
- นรา ผมไม่เชื่อ
- สงศรี คุณควรเชื่อ เพราะในสายตาของคุณ มันควรจะมีอะไร แต่สำหรับดิฉันมันไม่มีอะไร
เท่าไรนัก
- นรา ไม่มีอะไรเท่าไรนัก...หมายความว่า มีอะไรบ้างใช่ไหม
- สงศรี ค่ะ มีอะไรบ้าง แต่ไม่มีอะไรที่จะต้องรอนใจ
- นรา จริงหรือ
- สงศรี ไม่จริง ๆ ค่ะ ถ้ามีดิฉันจะมาเกี่ยวกับคุณอย่างนี้ได้หรือคะ
- นรา แต่มันก็มีคนตามมา ผมไม่สบายใจเสียแล้ว
- สงศรี คุณสบายใจดีกว่า ดิฉันคิดว่า...เออ...บางที พรุ่งนี้เหตุการณ์ก็จะเรียบร้อย

- นรา หมายความว่ายังงี้
- สงศรี หมายความว่า คงไม่มีใครมาตามอีก
- นรา ผมยังไม่เข้าใจใหญ่
- สงศรี กะ คุณจะเข้าใจไม่ได้เลย คุณนราคะ คิฉันขอร้อง อย่าเป็นห่วงอะไรให้มากนัก ชีวิตคนมันก็ต้องสู้ไป ..สู้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าเราจะชนะ คิฉันกำลังต่อสู้เพื่อความ ต้องการของคิฉัน เมื่อคิฉันต่อสู้ มันก็ต้องมีปฏิกิริยา
- นรา คุณต่อสู้อะไรกัน คุณต้องการอะไร
- สงศรี อ้าว ก็ต้องการจะเป็นอิสระนะสิคะ คิฉันต้องการ เป็นตัวของตัวเอง แต่ว่าต้องมี เกียรติ มีหน้ามีตาอย่างคุณเกษิณี
- นรา หมายความว่า คุณต้องการมีเงิน
- สงศรี คิฉันได้บอกคุณแล้วกะ
- นรา ผมลืมเก่งไปหน่อย แปลว่าคุณกำลังต่อสู้เพื่อจะมีเงิน
- สงศรี กะ เงินคือเป้าหมายของชีวิตคิฉัน สมัยนี้เงินคือเกียรติยศกะ ทุกอย่างมันอยู่ที่เงิน ตัวเดียว
- นรา แปลว่า เจ้าคนเมื่อก็อาจเป็นคนที่มีปฏิกิริยาต่อการต่อสู้ของคุณก็ได้...ผมหมายถึง ซักประโยชน์กัน
- สงศรี ก็อาจเป็นได้กะ
- นรา คุณกำลังอยู่ในอันตราย
- สงศรี ชีวิตเป็นเกมกะ เราอยู่เพื่อเล่นเกมของชีวิต จะว่าเป็นละครก็ไม่ผิด ทุกคนมีบทบาท ของตัวจะต้องเล่น พอจบบทแล้วก็เข้าโรง
- นรา คุณพูดเหมือนนักปรัชญา
- สงศรี เป็นปรัชญาโง่ ๆ ทรอกกะ ปรัชญาที่เห็นแก่ตัว คิฉันรู้ว่า คิฉันกำลังอยู่เพื่อตัวของคิฉัน แต่มันไม่ใช่ความผิดทรอกกะ เพราะทุกคนก็ต้องอยู่เพื่อตัวของตัวทั้งนั้น นี่เรามา นั่งอยู่ นานแล้วนะกะ ก็ห่มกะ นาทิกา

- นรา (ดูนาฬิกาข้อมือ) ห้าทุ่มครึ่ง
- สังศรี โอโฮ เกือบสองยามแน่ เราควรจะกลับกันไ้แล้วนะกะ
- นรา กมันเย็นก็เหลือเกิน ผมอยากจะหลับเสียที่นี่
- สังศรี รัตะ งั้นคุณก็หลับอยู่คนเดียว (หัวเราะ)
- นรา อ้าวมีก็หลอกผมตายเท่านั้นเอง
- สังศรี กลับโรงแรมเถอะกะ
- นรา คุณจะกลับละหรือ
- สังศรี คิดนึกง่วงเสียแล้ว
- นรา แหม ผมยังรักษายาคเหลือเกิน
- สังศรี ไม่กลัวเป็นหวัดหรือกะ
- นรา ไม่กลัวแน่ ถ้าคุณไม่กลัว
- สังศรี คิดนึกกลัวกะ
- นรา อยู่ไหนคุณ คุณไม่ควรจะกลัวอะไร
- สังศรี แค่นึกกลัวไอ้หมอนั่นกะ
- นรา ผมมีปืน นี่ไง
- สังศรี อ้อ ปืนหรือกะ คิดนึกมี นี่ไงกะ / แต่จะมีประโยชน์อะไรที่เอามานอนเป็นเป้า
ให้ไอ้หมอนั่น ถ้ามันเกิดเป็นศัตรูขึ้นมาจริง ๆ เราจะแย่ กลับโรงแรมปลอดภัยกว่ากะ
- นรา ชีวิตบนโรงแรม ผมเบื่อจริง ๆ
- สังศรี แค่นี้โรงแรมที่นี่ไม่เหมือนโรงแรมคุณว่องหรือกะ
- นรา เออ คุณใหม่ ใครเป็นเจ้าของ
- สังศรี พระวิเศษกะ รั้อยอะไรก็จำไม่ได้เสียแล้ว แกรวมมาจาก...เอ้อ...แม่ตาย
- นรา รวยอะไรกัน ยื่นกระมัง ผมนี้ผมเป็นเป็นไปหมด
- สังศรี กะ ยื่น พระวิเศษเป็นเพื่อนเจ้าแก่เจ้ากะ เขากู้ซากันมานานแล้ว คราวนี้ไปรวย
มาสิบล้านแล้ว เลยมาสร้างโรงแรมชายทะเลหาดาไฟน้ำบ่อทราย

นรา วาง ผมจะสร้างโรงแรมบ้าง

สงศรี เห็นคุณว่าจะสร้างโรงเรียนไม่ใช่หรือคะ

นรา จริงซี ผมลืมไป เอ๊ะ สงศรี นี่คุณจะกลับโรงแรมแน่หรือ เล่นตุ๊กต้ายินเสียแล้ว
ผมก็ต้องยืมบ้างเท่านั้นเอง / ผมคิดหวังนิกทน้อยนะ คินนี่

สงศรี คิดกันว่าคุณมีคหังมากทีเดียว (หัวเราะ) ไปรีคะ

นรา ความใจ

(คนตรี)

(เสียงฝีเท้าเดินกับพื้นกระดาน)

สงศรี เดินสับนาทีเหียวนะคะ กว่าจะถึงโรงแรม เมื่อกี้เราไปกันไกลเหลือเกิน เกือบถึง
แหลมแม่แนะ

นรา คุณคงจะเหนื่อย คุณเดินรีบมากทีเดียว มีอะไรหรือ

สงศรี เปล่าค่ะ ไม่มีอะไรหรอกค่ะ คิดนชอบเดินเร็วจนตกนึ้ย คิดนเข้าห้องละนะคะ
พรั่งนี้พบกันใหม่คะ

นรา คุณรีบร้อนเหลือเกิน สงศรี ไปนั่งคุยกันที่เฉลียงสักครู่นี้สิ

สงศรี ขอตัวเถอะค่ะ คิดน่วงเหลือเกิน

นรา แค่นี้นัก้าคุณไม่บอกเลยว่าคุณว่าง เอ๊ะ คุณตื่นตื่นไปหมด มีอะไรหรือ

สงศรี เปล่าค่ะ ไม่มีอะไรหรอกค่ะ

นรา ผมไม่เชื่อ คุณต้องมีเรื่องอะไรแน่ ๆ คุณไม่รู้ตัวหรอกอ่า คุณตื่นตื่น

สงศรี คิดนตื่นตื่นหรือคะ เอ๊ะ คิดนไม่เห็นรู้สึกสักรึ

นรา ทุกกันตอน อย่าเพิ่งไป ผมเป็นห่วงคุณ คุณต้องมีอะไรแน่ บอกผมสิทีไร ผมจะช่วย
อะไรได้บ้าง เกี่ยวกับไอ้หมอนั้นเมื่อกี้ไรไหม

- สงศรี ไปล่าละ ไม่เกี่ยว คิฉินไม่มีอะไรหรอก อย่าห่วงเลย คุณไปนอนห้องของคุณเถอะละ
- นรา ผมไม่ห่วงเลย ยิ่งคุณทำกิริยาตื่นเต้นอย่างนี้ ผมก็ยิ่งนอนไม่หลับใหญ่ เราสั่งอาหารว่าง มากินกันนิกเอาไหม
- สงศรี ม่ายละละ คิฉินไม่หิวเลย ให้คิฉินเข้าห้องเถอะนะละ เราพบกันใหม่พรุ่งนี้เช้ามีคิ คิฉินจะพักเอาแรง แล้วคืนที่ห้า เราลงไปอาบน้ำทะเลกัน คิไหมละ
- นรา คินะคินั้น แก่คุณจะเดินหึ่งผมไว้คนเดียวอย่างนี้ ผมก็เหงาตาย กว่าจะถึงที่ห้าก็อีก ทั้งหลายชั่ววันมึง
- สงศรี โห่ นี่จะไม่นอนกันหรือละ ชิบอยู่ตึก ก็คืนที่ห้าไม่ได้เท่านั้นเอง
- นรา แต่มีมันยังไม่คึกนี้ สงศรี
- พรสงศรี ทั้งสองยามแล้ว ไม่คึกยังงีละ
- สงศรี นรา นี่คุณจะหนีผมไปนอนจริง ๆ หรือ
- สงศรี ละ ง่วงละ
- นรา คุณง่วงจริง ๆ หรือ
- สงศรี ก็ง่วงจริง ๆ ละ ทั้งคึกป่านี้นี้แล้ว
- นรา ผมไม่เชื่อว่าคุณง่วง คุณต้องการจะหนีผมมากกว่า แก่เอาเถอะ ผมไม่ซีจู้คุณละคินนี้ คุณจะไปนอนก็เชิญได้ แต่คืนพรุ่งนี้ ผมไม่ยอมนะ ผมมีแผนจะได้ไปเปอร์ชายหาด ผมเบื่อโรงแรมเต็มที
- สงศรี เอาไว้หาหรือกันใหม่ละละ อย่าเพิ่งให้คิฉินเซ็นสัญญาเลยละ
- นรา ทคมใจคุณ เอ๊ะ นั้นเสียงอะไรในห้องคุณ

(เสียงเหมือนคนกระโดดจากที่สูงลงพื้น แล้วมีเสียงถ่วงแก้วแตก)

- สงศรี แมวกระมังละ
- นรา ผมเข้าไปดูหน่อยไม่คิหรือ

สงศรี ช่างเถอะกะ ไม่มีอะไรนอกกะ แมวแน่ ๆ เอาละกะ พบกันใหม่จริงนี้

นรา สวีทกริม

สงศรี กะ สวีทกริม

(เสียงปดประตูห้อง เสียงฝีเท้ารูดออกไป)

(เสียงสงศรีเดินเข้าห้อง สงศรีร้องเพลงเล่นเบา ๆ เสียงเลื่อนเก้าอี้ เสียงรินน้ำ
เสียงวางขวดน้ำ เสียงเลื่อนของบนโต๊ะเครื่องแป้ง สมมุติว่าสงศรีกำลังอยู่ที่โต๊ะ
เครื่องแป้ง)

สงศรี (เสียงโหยของเบ๊มดังขึ้น) ไกร...นั่นไกร

เบ๊ม (หัวเราะอย่างขำ ๆ)

สงศรี ว้าย นี่เข้ามาในห้องฉันทำไม

(คนตรี)